

Sygn. akt II K 985/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący - **SSR Marcin Kulikowski**

Protokolant - I. M.

w obecności Prokuratora Agnieszki Niewiarowskiej

po rozpoznaniu w dniach: 14 marca 2016r., 13 czerwca 2016r. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tarnowskich Górach

przeciwko

B. C. (C.)

synowi H. i A. z d. P.

ur. (...) w R.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 13.09.2015r o godzinie 05:15 w B. na drodze publicznej ul. (...) kierował samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik badań: I.-0,52 mg/l, II.-0,43 mg/l, III.-0,47 mg/l, IV.-0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk;

-orzeka-

1. oskarżonego **B. C. (C.)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 1 (jednego) roku;
3. na mocy art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
4. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
5. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
6. na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 września 2015r. do dnia 13 czerwca 2016r.;

7. na mocy art. 2 ust. 1 pkt 1 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem opłaty, a na mocy art. 627 kpk obciąża go pozostałymi kosztami procesu w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

IIK 985/15 UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 września 2015r w godzinach wczesnoporannych funkcjonariusze KPP w T. otrzymali telefoniczne zgłoszenie o nietrzeźwym kierującym samochodem M. w okolicach B.. Po udaniu się na miejsce policjanci zatrzymali o godz. 5.15 do kontroli w B. na ul. (...) samochód marki M. o nr rej. (...). Kierującym okazał się B. C.. Oprócz niego w pojeździe były jeszcze dwie kobiety oraz dziecko. Poddano go badaniu stanu trzeźwości. Badania wykazały kolejno: 0,52 mg/l, 0,43 mg/l, 0,47 mg/l i 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W trakcie interwencji policji kierujący podał, że jedna z kobiet znajdujących się w aucie - jego żona została zgwałcona przez znajomego u którego przebywali i dlatego on, żeby uciec z tamtego miejsca zdecydował się kierować pojazdem pomimo wcześniej spożywanego alkoholu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego B. C. (k.25-26 akt post. sądowego), zeznań świadków Z. W. (k.4-5 zbioru C, k. 26, k. 26odw. akt post. sądowego), P. K. (k. 26) , protokołów użycia alcosensora i alkometru (k.2,k.3 zbioru A).

Oskarżony B. C. przyznał się do kierowania w czasie zdarzenia samochodem w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnił, że w dniu 12 września 2015r w godzinach wieczornych przyjechał z żoną i synem w odwiedzinach do znajomego K. J. i jego partnerki do miejscowości P.. Mieli zostać tam na noc. W trakcie imprezy on i żona spożywali alkohol. Około godz. 4.00 oskarżony dowiedział się od swojej żony, że K. J. ją zgwałcił. Żona oskarżonego płakała, miała poszarpaną odzież, krzyczała, że muszą uciekać. W związku z tą sytuacją oskarżony, pomimo tego, że spożywał alkohol zdecydował się wyjechać do domu. Poza żoną i synem na jazdę z nim zdecydowała się również partnerka gospodarza. Kiedy jechał Drogą Krajową nr (...) w B. został zatrzymany do kontroli przez policję. Opowiedział funkcjonariuszom całe zdarzenie. Oskarżony dodał, że obawiał się, że jeśli pozostałby na terenie posesji K. (...) doszłoby do tragedii i sprawca gwałtu mógł zabić jego rodzinę (k.25-26 akt post. sądowego).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę. Pozostają w zgodzie z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Przesłuchani w charakterze świadków funkcjonariusze policji P. K. i Z. W. zgodnie zeznali, że zostali skierowani przez oficera dyżurnego do miejscowości B., gdzie według telefonicznego zgłoszenia miał się poruszać samochodem M. o nr rej. (...) nietrzeźwy kierujący. Świadkowie zatrzymali w B. w/w pojazd do kontroli. Kierującym okazał się B. C.. Oprócz niego w samochodzie znajdowały się S. C.. M. K. i dziecko K. C.. W trakcie rozmowy na miejscu była podnoszona sprawa gwałtu na S. C. na terenie posesji należącej do znajomego. Pasażerów pojazdu przewieziono do KPP w L. w celu wykonania czynności w związku ze zgłoszeniem zgwałcenia. Oskarżonego przebadano w kierunku ustalenia stanu trzeźwości. Badania wykazały u niego alkohol w wydychanym powietrzu (k.4-5 zbioru C, k. 26, k. 26odw. akt post. sądowego).

Zeznania w/w świadków odpowiadają prawdzie. Są spójne, nadto korelują z innymi zebranymi w sprawie dowodami.

Z protokołu użycia urządzenia alcosensor wynika, że u oskarżonego stwierdzono: o godz. 5.27 stężenie 0,52 mg/l, o godz. 7.41 stężenie 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k.2 zbioru A).

Z protokołu użycia urządzenia alkometr wynika, że u oskarżonego stwierdzono: o godz. 5.53 stężenie 0,42 mg/l, o godz. 5.58 stężenie 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k.3 zbioru A).

Obydwa urządzenia były sprawne i posiadały aktualne świadectwa wzorcowania (k.4, 4a zbioru A).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony B. C. w dniu 13 września 2015r o godz. 5.15 w B. na ul. (...) kierował samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) mając 0,52, 0,43, 0,47 i 0,28 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza.

W myśl przepisu art. 115§16 pkt.2 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Nie ulega zatem wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał z winy umyślnej ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 178a§1 kk.

Odnosząc się natomiast do podnoszonych przez oskarżonego okoliczności poprzedzających kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości Sąd dał wiarę oskarżonemu, iż faktycznie nad ranem żona poinformowała go o jej zgwałceniu przez K. J.. Brak jest jakichkolwiek dowodów, które mogłyby obalić to stanowisko.

Potwierdziły to przesłuchana w charakterze świadka S. C. (k.510dw-52 akt post. sądowego) oraz M. K. (k.52-520dw. akt post. sądowego). Obie zeznały, że S. C. płakała, krzyczała, miała w nieładzie ubranie i włosy. Również świadek A. S., funkcjonariuszka KPP w L. potwierdziła, że S. C. relacjonowała przebieg zajścia na terenie posesji znajomego (k.51-510dw. akt post. sądowego).

Abstrahując od tego, czy rzeczywiście na terenie posesji K. J. doszło do zgwałcenia S. C. (w tym przedmiocie Prokuratura Rejonowa w Lublińcu prowadzi postępowanie) nie ulega wątpliwości, że taką informację oskarżony od swojej żony otrzymał.

Pomimo tego, zdaniem Sądu nie sposób w realiach niniejszej sprawy uznać, że B. C. kierując o godz. 5.15 w B. pojazdem mechanicznym działał w warunkach kontratypu stanu wyższej konieczności.

W myśl art. 26§1 kk stan wyższej konieczności zachodzi, jeżeli sprawca działa w celu uchylenia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakimkolwiek dobru chronionemu prawem, jeżeli niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, a dobro poświęcone przedstawia wartość niższą od dobra ratowanego.

Odnosząc się do niniejszej sprawy przede wszystkim należy podkreślić, iż zdaniem Sądu nie została spełniona przesłanka **bezpośredniości niebezpieczeństwa** grożącego zdrowiu i życiu członków jego rodziny.

Należy zwrócić uwagę, że ani oskarżony, ani jego żona nie zawiadomili policji o popełnionym na szkodę S. C. przestępstwie do czasu, kiedy zostali zatrzymani do kontroli. Nadto trzeba podnieść, że oskarżony kierował w stanie nietrzeźwości pojazdem, mając pełną świadomość swojego stanu, wioząc troje pasażerów, w tym dziecko przez odcinek około **30 kilometrów** od miejsca, gdzie miało dojść do zgwałcenia (k.26 akt post. sądowego). Brak jest jakichkolwiek danych wskazujących, że wskazywany jako sprawca gwałtu ruszył w pościg. W czasie jazdy oskarżony mijał m.in. stację paliw, gdzie mógł się zatrzymać i zawiadomić policję. O ile zatem sam fakt opuszczenia posesji K. J. mógłby być uzasadniany koniecznością ucieczki powodowanej obawą o życie i zdrowie, to z pewnością stan bezpośredniego zagrożenia nie istniał, kiedy oskarżony kierował samochodem o godz. 5.15 w B. (a takie zachowanie zarzucono oskarżonemu aktem oskarżenia).

Tym samym, w przekonaniu Sądu w sprawie nie zachodziły okoliczności wyłączające odpowiedzialność oskarżonego za czyn, którego się dopuścił.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę okoliczności obciążające, jak i łagodzące. Do pierwszej kategorii zaliczono fakt, iż oskarżony kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości przewożąc troje pasażerów, w tym dziecko. Jako okoliczność łagodząca potraktowano natomiast fakt uprzedniej niekaralności.

W przekonaniu Sądu wymierzona oskarżonemu kara 2 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, uwzględnia sposób jego działania, rozmiary zagrożenia, jakie stworzył swoim zachowaniem oraz warunki, właściwości osobiste sprawcy.

Jednocześnie dotychczasowy sposób życia oskarżonego prowadzi do wniosku, że nie jest on osobą zdemoralizowaną, a fakt popełnienia przestępstwa miał charakter incydentalny.

Dlatego wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono tytułem próby na okres 1 roku. Zdaniem Sądu minimalny dopuszczalny okres próby będzie wystarczający, aby ostatecznie zweryfikować postawę tego sprawcy, a kara pozbawienia wolności, pomimo jej niewykonania spełni swoje cele wobec oskarżonego zdyscyplinuje go i sprawi, że w przyszłości nie popełni podobnego czynu.

Na podst. art. 71§1 kk wymierzono oskarżonemu grzywnę wysokości 80 stawek dziennych. Grzywna, wobec warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności będzie stanowić dla oskarżonego realną dolegliwość oraz dodatkowy element mobilizujący go do poprawnego zachowania w okresie próby. Określenie wysokości pojedynczej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł sprawia, że grzywna pozostaje w możliwościach płatniczych oskarżonego.

Na podst. art. 42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3lat. Orzeczenie tego środka karnego jest obligatoryjne w wypadku skazania za czyn z art. 178a§1 kk, a okres jego obowiązywania orzeczono w minimalnym dopuszczalnym wymiarze. Zdaniem Sądu orzeczenie zakazu na okres 3 lat będzie wystarczające, aby oskarżony uświadomił sobie niedopuszczalność podobnego zachowania i nie dopuścił się jego w przyszłości.

Na podst. art. 43a§2 kk orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie w/w środka karnego jest obligatoryjne w razie skazania za przestępstwo z art. 178a§1 kk, a jego wysokość ustalono w minimalnej przewidzianej w/w przepisem kwocie, która zdaniem Sądu będzie wystarczająca, aby zdyscyplinować oskarżonego.

Zgodnie z dyspozycją art. 63§4 kk zaliczono na poczet środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13.09.2015r do dnia wyrokowania.

O opłacie orzeczono na podst. art. 2ust.1pkt.1 i art. 3ust2 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Nadto oskarżonego obciążono wydatkami postępowania w wysokości 70 zł, na które składają się koszty zapytania o karalność i ryczałt za korespondencję.